

PONÈNCIA A

Molt Honorable Senyora Presidenta del Parlament de Catalunya,
Honorable Conseller de Benestar Social i Família,
Senyores i senyors diputats,
Membres del Consell de la Gent Gran de Catalunya,
Senyores i senyors,

Enguany que és l'Any Europeu de l'Envelliment Actiu i de les relacions intergeneracionals, en el que la qualitat de vida segueix essent una tema cabdal i encara més en les circumstàncies econòmiques que estem vivint com a País, us fem arribar algunes reivindicacions a ser tingudes en compte pel Govern i el Parlament de Catalunya.

El tema que tractarem és la qualitat de vida de les Persones grans, a casa nostra coneixedors que, des del Govern de la Nació Catalana, s'ha definit la que per tenir una qualitat de vida òptima és necessari definir-la tant des dels drets personals, com des del benestar físic, emocional i material, com des de la participació social.

En aquest context us fem arribar les problemàtiques que més ens preocupen per assolir els nivells de qualitat de vida desitjables per tothom.

Les persones grans som ciutadans de ple dret i no hem de patir situacions de discriminació en cap dels sentits. Aquest fet es recull tant a l'estatut d'autonomia com a la carta de Drets i Deures de la gent gran aprovada per aquest Parlament.

Ens preocupa la qualitat de vida en la salut, demanem que hi hagi una estratègia de millora tant en la detecció com en el seguiment de les persones sobre-envellides a fi de preveure malalties cognitives, tenint especial cura en la incidència de gènere, de la mateixa manera que cal seguir donant molt suport a les persones que tenen cura d'aquestes situacions, ja que son els garants de la seva qualitat de vida. Aquest fet milloraria el benestar físic i emocional de molts ciutadans.

Demanem seguir millorant les estratègies que facilitin una millor salut física, potenciant els circuits de salut, així com l'educació en hàbits saludables.

Entenem que l'aplicació de la taxa d'un euro per recepta és una mesura necessària, però l'aplicació que se n'ha fet no és correcta ja que per manca d'equitat genera un desequilibri en les persones grans que tenen economies més febles.

D'altra banda cal donar una resposta d'oferta sanitària que sigui més propera, ràpida eficaç i de proximitat, posant especial èmfasi en el món rural.

Pel que fa al LLOC DE VIDA (habitatge) hem de ser conscients que la gent gran VOL VIURE I ENVELLIR A CASA, demanem potenciar polítiques que facilitin la remodelació i accessibilitat en habitatges .

Entenem que les residències i centres sociosanitaris són recursos necessaris que tenen la seva funció quan la qualitat de vida no es possible en el domicili, en situacions de dependència severa, però aquests centres han de tenir mecanismes de control tant en el seu funcionament, instal·lacions, des de l'atenció centrada en la persona, i que els recursos s'adaptin a les necessitats de les persones i no les persones als recursos.

Una altra preocupació referent al lloc de vida són les situacions de desnonament que es donen en la societat, però amb especial incidència amb la gent gran. Aquest fet comporta que hi ha persones que es veuen abocades a viure des de la més crua indigència alhora que també és la gent gran qui està acollint a descendents seus a casa . Aquest fet demana actuacions d'urgència.

A nivell econòmic el benestar material, cal encara fer l'esment de què la gent gran ha estat la més important constructiva de l'Estat del benestar que hem conegut, fins ara.

També plantegem reptes de futur:

Demanem potenciar la formació al llarg de tota la vida oferint diversos nivells de formació adaptats a les competències personals bàsiques. Aquesta formació ha de ser descentralitzada i accessible a tots els territoris del nostre país i intergeneracional.

Demanem, donar més importància a l'accés a les noves tecnologies per part de la gent gran , garantint-ne la possibilitat de

fer-ne ús i fomentar la integració tant des d'accessibilitat tècnica, com des de la perspectiva de l'accessibilitat econòmica.

Les administracions haurien de sensibilitzar i desenvolupar protocols que regulin la imatge de les persones grans, als mitjans de comunicació trencant els estereotips, que malgrat els esforços desenvolupats encara existeixen.

I ja per acabar sabem que la qualitat de vida és un concepte molt ampli que té també en compte aspectes com l'accessibilitat, l'urbanisme mobilitat etc., espais de participació que poden ser treballats des de la perspectiva i amb les estratègies de les Ciutats amigables per a la Gent gran (OMS). Treballar en tots els municipis aquestes estratègies ens portaria a millorar la societat no solament per les persones grans sinó en una societat per a totes les edats.

Aquest són els reptes que tenim sobre la taula com a País i vostès com a representants polítics de Catalunya.

Moltes gràcies per la seva atenció,